

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Coppensteinivs Conceptvvm Prædicabilivm In
Dominicas Festaqve omnia per Annum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1624

In Festo S. Iosephi Nvtricij Iesv Christi. Cum esset desponsata Mater Iesu
Maria Ioseph. Matth. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51556](#)

norius III. tit. de Sort. cap. ultim.

Iudæis ramei multus sortium usus erat: Ut Num. 33. in divisione terræ promissa: in ministerio Sacerdotum & ianitorum. 1. Par. 24. in electione Saulis, 1. Regum 9. Item, Ios. 14. Achab; Ionathas quoque. 1. Reg. 14. & Jonas, cap. 1. sorte ad mortem sunt deprehensi. Ex sortes, Prover. 15. mittebantur in finum sed à Domino temperabantur: vel ut Hebrei legunt: exibat illarum iudicium.

2. Metaphorice, Sortes quidam expoununt. Ut sortes dare sit declarare ex Deo occulte inspirante: vt in created Saule & Sacerdotibus factum. Ita Luc. 1. Zacharias forte exiit, vt poneret incensum. Sic, Isa. 33. Idumæa brutis fuit forte data in stationem.

*Vilappari-
ti aliquia.* Alij nolunt Sortes dare, esse petere si-
gnum sensibile à Deo. Ita Num. 17. Aaron factus est sacerdos signo florentis virginis:
ita Joseph factus est Deiparae sponsus: S. Fabianus columba in caput eius insiden-
te fit Papa: Ambrosius episcopus, &c. Ita
igne de cœlo patuit, Gen. 4. Abeli sacrificium placere Deo: Item, Iudic. 13. Manua:
item Eliae 3. Reg. 18.

Hi tres sensus sortis Dei assistantiam habebant: primus, Deo sortes temperante, alter, Deo cor inspirante: tertius, Deo sensibiliter ostendente. Ethæc de S. Matthia ingressu in Apostolatum. Petro de e. iusdem progressu, Egressuque loquitur Historia vita & passionis illius.

IN FESTO S. IOSEPHI NUTRITIONIS CHRISTI.

*Cum esset desponsata Mater Iesu Maria
Ioseph. Matt. 1.*

*Ioseph, Gen. 40. celebratur tum à Casti-
tate, tum à Fide Domino præstita, so-
mniorum interpres. Celebrior Ioseph
Mariæ custos, Angelorum dignus alloquio.*

Nos itaque

- I. *Quod suacuique sit gratia sufficientia.*
- II. *Iosephi gratia ex eo, quod sponsus Marie.*
- III. *Item, quod Pater Christi nutritius fuerit.*
- IV. *Variæ de S. Iosepho.*

P A R S I.

Quod suacuique sit sufficientia gratia.

- I. *Sufficientem cunctis, ad quodcunq; munus à se vocatis, dat gratiam Deus:*
2. *Cor. 3. qui idoneos nos fecit ministros Nostræ Test. per, Ro. 8 primitias spiritus quem accepimus. 1. Exod. 3. Quis ego sum, vt vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto? Cuius Deus: Ego ero tecum Exod. 6. En, incircumcisus labii ego sum, quomodo audies me Pharaon? Cui Dominus: Ecce constitui te Deum Pharaonis. 2. Jeremias cap. 1. A, a, a, Domine Deus, ego nescio loqui; quia puer ego sum. Et Dominus: Ne timeas a facie eorum, quia tecum ego sum. Ecce constitui te hodie super gentes, & super regna, vt euellas. &c. Et rursus: Ne formides: Ego quippe dedit te hodie in ciuitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum arenum. &c.*

Ita est, vt Philosophorum fert axioma:
*Qui dat esse, dat & que consequuntur ad esse. Id si in natura: magis in gratia: quia vtriusq; Autor idem; & in gratiam tanto propen-
sior, quo haec natura superior.*

Ita dedit & Iosepho gratiam parem suæ vocationi: que quanta, esse sponsum Matri Dei, Nutricium Christi? Dixerit: *Quis ego sum. &c.*

P A R S II.

*Gratia Iosephi ex eo, quod sponsus esset.
Deipare.*

- I. *PSalm. 67. Mirabilis Deus in sanctis suis:
at in Iosepho hoc mirabilior, quo ipius singularior despensatio: cui paria*

LII 2 quoq;

quoque gratiarum dona haud dubie collata fuere. 1. Si enim Eccles. 26. Mulieris bona beatus vir: & Eccl. 25. Beatus qui habitat cum muliere sensata: quae aut bonitate, aut sapientia præ Deipara extitit. Nec primam similem visa est: nec habere secundam. 2. Si Eph. 1. Vir caput mulieris: iam vel ipsa Virgo Mater debitum marito suo detulerit honorem: Hocque amplius, quod Angeli etiam ei, ut capiti, fugam in AEgyptum, indeque redditum denunciarint.

Cherubinus est.

3. Exod. 31. Duos Cherubim aureos, & productiles facies ex vtraque parte Oraculi, respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium. Christus est, Rom. 3. quem proposuit Deus Propitiatorē per fidem in sanguine ipsius. Virgo hinc & hinc Ioseph Cherubini sunt ardenterissimi: vtriusque vox, Cant. 7. Ego Dilecto meo, & ad me conuersio eius.

II. Cherubinus est Ioseph inter viros riantus, quanta B. V. M. inter mulieres benedicta; quod Mater sit Christi: is, quod Pater sit eiusdem. Pares ambo natalibus regiis, similes & donis spiritualibus fuerint.

Ab vtero sanctificatus.

Hoc potissimum nixus fundamento Gerson docuit; quem & sequuntur plures; S. Iosephum, ceu Ieremiam, ab vtero matris sanctificatum fuisse, inque gratia confirmagum; vt vel isto aliquanto similius foret Deiparae sponsus.

Nec peccauit m.

Sane S. Aug. & Rupertus Abbas aiunt, nunquam eum mortale delictum commisisse. In quo superior Apostolis, proximus fuit Deiparae.

Virgo perpetua.

S. Hieronymus est autor, eum perpetuam conferuisse Virginitatem. Sunt, qui die Ascensionis eum cum anima & corpore surrexisse, cœlosque petisse dicant. Hoc constat quod Ioseph, cum esset IV. STVS, &c.

Similia.

Magnus S. Elisabethæ honor, quod vivit Maria. Statuta semel ab S. Maria: Magnus S. Ioanni Euang. quod ipsi Dei commendata pa-

rens: maior ab utroque S. Ioseph. Sive rum illud coniugum: Gen. 2. Faciamus adiutorium SIMILE sibi: Scilicet vir in morum animorumque similitudine charitas coniugalis solidius constet: plane negandum non est, permagnam inter hocce par Coniugum similitudinem voluisse DEVUM, & fuisse. Quin Ipsa suum quasi imperfatum aperit: Nigra sum: At Dilectus meus Ioseph candidus, & rubicundus electus est in milibus. Sicque ipsa eum prædicat: cum tamen defectus vxoris potius sint excusandi, quam mariti.

Abrahæ seruus, Gen. 24. donis variis seruum illud donata Rebecca, iniquum censemebat eius lignum parentes ac fratres indonatos relinquere. DEVUS hanc Rebeccam despondens, Iosephum non magnis donasset? Vel hoc donum quantum: deligi in seruum Deiparæ? 1. Reg. 25. Beatam se Abigail censuit seruire Dauidi: Ecce, ait, Famula tua sit in ancillam, vt lauet pedes seruorum Domini mei. Ad hanc autem B. V. M. Matrem Domini ita omnes Patriarchæ, Prophetæ, Apostoli respectarunt, vt serui eius minimi. Quanto ipse præ cunctis interior suis fuerit Iosephus!

P A R S . III.

Varia de S. Iosepho.

I. **C**VR autem Deipara ei nupserit, dan. *Causa* tur causæ. 1. Ne Filius notus crederetur. 2. Ut nutritium haberet. 3. Ut eius natus incarnatio diabolum lateret. Hanc S. Patres assignant ex S. Ignatio.

Deinde quoad Deiparam. 1. Ne innupta pariens notam incurreret ac pœnam, iuxta Deut. 22. Lapidationis. Sic Ambr. 2. Ut haberet adiutorem, ducemque peregrinationis. Sic Hier. in Matth. 3. Ut ex Iosephi stirpe etiam de Deiparae constaret progenie.

Demum quoad nos: 1. Ambr. in Lu. Vir-

Virginitatis Marianæ locupletior testis manus adhibetur, qui posset & delere iniuriam, & vindicare opprobrium; si non agnoscerent sacramentum. 2. Ob mysterium: A virginē nupta ortum peccatum: à nupta oriretur remedium. 3. Ut ita sanctitas Matrimonij innotesceret contra venturos Marianos.

Historia II. Neque decrepita ætas sat recte Iosepho tribuitur, ad fidicorem Virginis custodiam: cum etiam senibus insit falicitas, & iuuenibus multis eximia castitas. Neque sat consultum Virginis honori per senem; cuius impotentia suspicione de grauida aperuisset. Hinc similior vero sententia, quæ quadragenarium asserit sponsum, in Euangelio semper Virm, non senem, appellari solitum.

Itaque infirma & obscura mundi elegit Deus, ut confundat fortia: Sicut Zacherias, cap. i. *Vidi, ecce, quatuor cornua, quæ* 4. regna orbis ventilarent; aiebat Angelus: qui mœsto mox offendit 4. fabros, ut deficiant cornua gentium: S. Ioseph Faber, fit sponsus, ut obturet ora maledica, &c. B.V. Prou. 31. *facta est quasi Nauis insitoris, de longe portans panem cœli:* Eius nauar chus Ioseph.

Quamvis III. S. Augustinus putat eum 30. annis cum B. V. superuixisse, in que monte Garusim adorasse resurgentem: sic completum Iosephi somnum, Gen. 37. quod sol & Luna, Ioseph, Maria & Apostoli Christum adorarint. Rectius tamen plures sentiunt, eum sub initium prædicationis Christi, diem obiisse.

P A R S IV.

De gratia Iosephi ex eo, quod Pater eff.

Maior eff. I. **L** Vc. 2. *Ego, & PATER Tuus dolentes, magna reverentia & dignitas Patris Christi.* 1. Adam creatis cunctis nominis indidit; Ioseph Christo: Luc. 2. *Vobis*

catis nomen eius IESVM. 2. *Laus est & gloria Deo. Psalm. 146. Qui memorat multitudinem stellarum, & omnibus eis Nomina vocat.* Ergo & Iosepho; qui Nomen Deo impo-
suit. 3. *Ipse IESVS eum obedienter ho-*
norauit: quia Luc. 2. Erat subditus eis.

4. *Pharaon Iosephum, Gen. 41. Fecit ascen-*
dere super currum suum, clamante pracone, ut Iosepho &
omnes coram eo genu flecterent, ut conserua-
dignior. &c. Iustius is honor debetur nostro
Iosepho, nutricio Panis qui de cœlo descen-
dit. Ioan. 6. Is omnino est, March. 25. Fidelis
seruus & prudens, quem constituit Dominus
super familiam suam Matrem & filium.
Gen. 41. Nunquid sapientiorem, & consimi-
lem tui iuuenire potero? Quare Tu eris super
domum meam; & ad oris tui imperium cun-
ctus populus obedient. Qui enim Deiparam
ac IESVM subditos fecit Iosepho; quo-
modo non simul subiecit ei vniuersos
eisdem subditos?

II. *Daudi Deus.* 2. *Reg. 7. Fecit nomen Maior*
grande, iuxta nomen Magnorum, qui sunt in Danide,
terra: Maius Iosepho, quanto Iesus & Ma-
ria maiores. 2. *Esto fint Claves regni cœ-*
lorum commissæ Petro: At Iosepho Rex S. Petre
ipse cœlorum cum Regina. 3. Steterit ad
iussum Iosue cap. 10. Sol: ad Iosephi iu-
stum Sol & Luna Iesus & Maria; idque
semper.

4. *Apostoli acceperint Spiritum S. & Apostolis*
scientiæ plenitudinem: His maius accepit
Ioseph, & citius. Psalm. 20. Preuenisteum
Domine in benedictionibus dulcedinis. 5. *Et Benedi-*
Maioribus, quam domus Obed. Edom. Etior Obe-
dedom.
2. *Reg. 6. Cui benedixit Dominus, & omnem*
domum eius, ob Arcam receptam. 6. *Non*
plus splendoris Ioseph hauserit ab Iesu &
Maria tot per annos; quam Exod. 24. Clarior
Moyses à facie angeli per dies 40. in Moyse.
Sina?

Quid, quod & Tutor fuerit Domini,
melius ac sanctus, quā M. Lepidus Ptole-
mei regis Aegypti, de quo Val. Max. l. 4. c. 4.

LII 3. Ioseph

Joseph & Maria fuerunt illa candida lilia,
inter quæ pascebatur Dilectus noster,
quo sanctius honorandi.&c.

IN FESTO S. JOSEPH SPON-
SI MARIAE.

Suppleuit Enucleator.

Cum esset desponsata Mater eius Ma-
ria cum Ioseph. Mat. 1.

Missus Abrahæ seruus. Genes. 24. ad
quærendam filio Isaac sponsam, cū
Rebeccam illi Deus præparatam obtu-
lisset; huic ingentia donabat munera; si-
mul mater & fratre eiusdem dona am-
pla ferebant. Ita, facta despontatione Dei
cum Humanitate in utero S. Mariæ, per
Angelum paranyiphum; continuo spō-
sa Humanitas; eiusque Mater Maria, ac
frater seu cognatus sponsus Ioseph do-
nis ingentibus sunt donati.

Super quo nos

- I. De coniugali virginitate.
- II. De Ioseph; & despontatione historica re-
latio.
- III. Quantum id Iosepho erat; Virum Ma-
riae fuisse.
- IV. Quantus eiusdem honor, dici Patrem
Christi.
- V. Deo, quod Ioseph esset vir iu-
stus.
- VI. De profectu Iosephi ex coniunctu Chri-
sti.
- VII. De Iosephina cogitatione dimittendi
Virginem.

P A R S I.

De coniugali virginitate.

- I. Cum esset despontata. Fateor vietus.
Honor, amorq; Diuæ sponsæ mihi
ad eo imperat; vt ne sponsi honorem
præterea silentio: forte nonnullis e-
xemplis futurus idem, ac imitationi.

Noui exempli primus autor, post Deū, Vnginum
est Sancti Ioseph: Exemplum virginei matrimoni-
iūm. Matrimonij cœpti, & obseruati. 1. August.
lib. 2. de conf. Euang. cap. 1. Exemplo virgi-
nis & Iosephi insinuat fidelibus coniugatis,
etiam seruata pari consensu continentia, posse
permanere, vocariq; coniugium, non commix-
to corporis sexu.

2. Idem lib. 1. de nupt. & concup. cap.
12. Cur non coniuges maneat, qui ex consensu
concubere definitur; si manserunt coniuges
Ioseph & Maria; quia concubere nec operatur?

Rationem reddit S. Ambrosius libr. Disputa-
tione Virgin. cap. 6. Cum enim initiatur coniugium,
tunc coniugij nomen adscitur. Non eni-
m defloratio Virginatus facit coniugium;
sed pactio coniugalit. Cum iungitur puerilla coniugium est; non cum virili admixtione cognos-
citur. Idem huius in exemplum afferat
Iosephum & Mariam, Epist. 79. Testis est,
inquit, Christus, materni pudoris assertor;
quod despontata fuerit tantummodo viro Ioseph
& nulla tamen coniugalis coitus consuetu-
dine, thori iuracognoverit.

Veritatem facti confirmat testimonio Et usum.
S. Augustinus libr. 1. de nupt. & concup. cap.
11. Non, inquit, fallaciter dictum est ab
Angelo ad Ioseph: Noli timere accipere Mariam
coniugem tuam. Coniux vocatur ex prima fide
desponstationis; quam concubitu nec cognov-
erat; nec fuerat cognitus. Nec perierat, nec
mendax manserat coniugis appellatio; ubi nec
fuerat, nec futura erat carnis commixtio. &c.

Idem ibidem. Omne nuptiarum bonum intermix-
tum est in illis parentibus Christi: Proles, ratum.
Fides, Sacramentum. Prolem cognoscimus ipsius
Dominum Iesum: Fidem; quia nullum adulterium:
At voce Sacramenti late accepta. Theo-
logia id vocat matrimonium ratum; et si
non consummatum: estque verissimum.
Rationes liquent supra.

De quo ego sic censeo. Cum esse ca-
stitas sine virginitate possit; non tamen
hac si- ginitate.